

ORD

ORD

- I leksikalsk, semantisk betydning (innhold, konnotasjon)
- I grammatikalsk betydning (ordklasse: genus, kasus, tall etc.)

Klassifikasjon

- Skriftspråket – talespråket
- Arveord – fremmedord – neologisme – moteord

eller

- Frekvens*
- Ekspressivitet (neutral, vulgær...)
- Kompatibilitet (valens)
- Syntaktiske aspekter (setning, tekst, kontekst)

I tsjekkisk: til å gjøre seg forstått – nok med 500 ord

Vanlig bruk: 5000 ord

KJERNEORD (jádro slovní zásoby) – basisfond er ikke stor, men gammel. Den er av sentralbetydning i kommunikasjon og har høy frekvens (germanske, nordgermanske ord) – mann, brød, land, mor, våpen osv.)

frekvens

- Heggstad (1982) har undersøkt hvilke ordklasser som er størst i norsk, i en vanlig rettsskrivningsordliste på 30 000 ord fant han:
- Substantiv – 65, 7 %
- Adjektiv – 12,9 %
- Verb 12, 9 %
- Andres ordklasser 8,5 %

Med andre ord:

- De tre største ordklassene dekker 91,5 % av vokabularet
- SAMMENSETNINGER
- Substantivklasse er størst her og:
- Substantiv + substantiv – 80% (landsby)
- Verb + substantiv – 4 % (lesesal)
- Adverb/preposisjon + subst. – 8% (overlege)
- Adjektiv + subst. – 6 % (høyskole)
- Pronomen + subst. (hverdag, allsang)
- Interjeksjon + subst. (heiagjeng)

Språklig kompetanse

- I. Løver spiser ofte gamle ryper til aftens.
 - a/ Til aftens spiser løver ofte gamle ryper.
 - b/ Gamle løver spiser ofte ryper til aftens.
 - c/ Løver ofte spiser gamle ryper til aftens.
-
- II. Løver ndiser ofte gamle ptyper til aftens.
 - III. Pøver spiser ofte sprekkel til aftens.